

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 2 4 5 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 JÚN 03.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

Elektronikus benyújtás

[Fővárosi Törvényszék útján]

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Kúria Kfv. VII. 37.167/2021/03. sorszámú – befogadást megtagadó - végzése ellen.
valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontja megsemmisítése iránti indítvány

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Fővárosi Törvényszék 112. K. 704.866/2020./14. sorszámú ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó, a Kúria Kfv. VII. 37.167/2021/3 sorszámú végzése

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

II. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

a Kúria Kfv. VII. 37.167/2021/3 sorszámú végzése meghozatala során alkalmazott, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, ab) alpontja és ad) alpontja szerinti jogszabályi szöveg, miszerint:

{Kp. 118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata}

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

[...]

ad) a kérelmező alapvető eljárési jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárési szabályszegés

{miatt indokolt.}"}

alaptörvény-ellenességét, és ezt a rendelkezést (vastagon szedett) az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A) Az I-II. fokú társadalombiztosítási igazgatási eljárás és felperes indítványozó keresete.

1) A felperes indítványozó a nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásba történő bejegyzési eljárásnak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 96/B.§-a alapján történő lefolytatása és a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala Bp-08/L100/72514-8/2018. sz. határozatának [I/2 irat] és - az ezt részben megváltoztató – a Budapest Főváros Kormányhivatala Bp/L155/487-9/2019. sorszámú, 2020. február 18. napján kelt határozatának [I/3 irat] felülvizsgálata iránti élt keresettel a Fővárosi Törvényszékhez, mint közigazgatási bírósághoz.

2) Az első fokon eljáró szerv az 1975. szeptember 19. és 2017. január 31. közötti időszakra vonatkozóan a határozat szerint – az annak részét képező, mellékelt kimutatásban szereplő biztosított jogviszonyaira vonatkozó adatok elismerése mellett - 34 év 244 nap nyugdíjjogosultság elbírálásához szükséges szolgálati időt jegyzett be a társadalombiztosítási nyilvántartásba.

A határozat indokolása szerint a felperes 2007. június 2-től szolgálati nyugdíjban, 2012. január 1-jétől szolgálati járandóságban részesült. A 2007. január 1-jétől 2011. december 31-ig saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett, nyugdíjjárukalapot-képező kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

Az öregségi nyugellátásban részesülő személy – ideértve azt a személyt is, akinek nyugellátása szünetel – nyugellátását a saját jogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként végzett kiegészítő tevékenysége alapján naptári évenként elért, nyugdíjjárukalapot képező kereset, jövedelem összege egytizenkettőnek 0,5 százalékaival – a jövedelem megszerzését követő naptári év január 1-jétől – növelni kell. A nyugdíjnövekedés kiszámítása során az a nyugdíjjárukalapot képező kereset, jövedelem vehető figyelembe, amelyre a járulékot megfizették.[Tny. 22/A. § (1)-(2) bekezdés].

3) A döntés ellen felperes fellebbezéssel élt, és kérte a 2007. június 2-től 2011. december 31-ig igénybe vett szolgálati nyugdíj időszakának az elismerését, mely időszakban biztosított jogviszonyban állt. Arra hivatkozott, hogy a nyilvántartási eljárás során – az alperes nyilvántartásában is szerepeltetve – biztosított jogviszonyként szerepelt a 2007. június 2-től 2011. december 31-ig közötti időszak, azonban ezt később az I. fokú határozatban mellőzték az 1997. évi LXXXI. törvény 22/A.§ (1) bekezdésére hivatkozással.

Felperes e körben utal arra, hogy a 2019. március 2-án kelt észrevételében a 27. tételnél a 2012.január 1-jétől 2012. december 31.-ig tartó időre a járulékköteles jövedelem tekintetében a 2.162.127,- Ft-ot kért beállítani a 2.119.729,- Ft helyett, továbbá 3 szervezetnél szerzett további idő elismerését kérte: a

Tehát az I. fokú határozatban később mellőzött szolgálati időket nem is érintette a nyilatkozata, mert azok a megindított eljárásban szolgálati időként már szerepeltek.

Felperes fellebbezésében sérelmezte, hogy a döntés számára 999 nap szolgálati idő kiesést jelent a figyelembe veendő szolgálati időből. Hivatkozott arra, hogy ezen idő alatt a keresőtevékenysége alapján 1.516.084,- Ft járulékot a munkáltató a keresményéből rendszeresen levont és a társadalombiztosításnak megfizetett. Az I. fokú nyugdíjbiztosítási szerv a levonásokat és befizetéseket egyértelműen nyugdíjra jogosító szolgálati időként vette figyelembe ezen jogviszonyok mellett a figyelembe vehető szolgálati idő pontos dátumát – napokban meghatározva – szerepeltette.

Sérelmezte a közigazgatási eljárás során elkövetett súlyos eljárási hibát.

4) **A Budapest Főváros Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Főosztály az első fokú határozatot a 2020. február 18-án kelt BP/L155/487-9/2019. sorszámú határozatával megváltoztatta és felperes indítványozó részére az 1975. szeptember 19. és 2017. január 31. közötti időszakra vonatkozóan a határozat részét képező mellékelt kimutatásban szereplő biztosítási jogviszonyokra vonatkozó adatokat ismerte el és jegyezte be**

a nyugdíjbiztosítási hatósági nyilvántartásba. A határozat megállapította, hogy fenti időszakra vonatkozóan ██████████ összesen 34 év 244 nap szolgálati idővel, ezen belül 22 év 216 nap korkedvezményre jogosító idővel rendelkezik.

A II. fokon hozott társadalombiztosítási határozat szerint felperes indítványozó 2007. június 2-től szolgálati nyugdíjasként saját jogú nyugdíjasnak minősül, ezért nem lehetett a Tbj. alapján biztosított, így **foglalkoztatása ellenére szolgálati időt sem szerzett 2007. június 2-től 2011. december 31. között.** A 2007. június 2-től 2011. december 31. közötti időszakra szolgálati idő nem ismerhető el a Tny. 37.§ (1) bekezdése, illetve Tny. 22/A. § (1) bekezdése alapján. A jogszabályváltozás folytán a szolgálati nyugdíj 2020. január 1-jétől szolgálati járandóságként került folyósításra. A 2012. január 1-jé utáni időszakra vonatkozó jogviszonya, emiatt szolgálati időként került elismerésre.

5) Felperes indítványozó a II. fokú közigazgatási határozattal szemben keresettel élt.

Keresetlevelében felperes hivatkozott arra, hogy az I-II. fokú társadalombiztosítási szerv határozata jogsérelmet és érdeksérelmet okozott az által hogy **nem került megállapításra és nem került bejegyzésre a társadalombiztosítási nyilvántartásba a 2007. 06.02-től 2011. december 31-ig eltelt, foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött és járulékfizetéssel fedezett szolgálati idő.** Ebből következően a nyugdíjának a megállapításakor felperes anyagi jogi sérelmet is szenved ennek következtében, mert a nyugdíját ezen szolgálati idők nélkül kell megállapítani.

Felperes keresetlevelében jelezte, hogy álláspontja szerint az I-II. fokú hatóság a tényállást nem helytállóan tárta fel és abból téves következtetést vont le arra, hogy ez a szolgálati idő nem állapítható meg. Az I-II. fokú határozat ezen okból – az alábbiakra tekintettel – jogszabálysértő.

a) A hatóságok nem tisztázták, és a döntés indokolásának tényállási része részletesen nem tartalmazza, hogy 2011. december 31-ig mely jogszabályi rendelkezések állapították meg a beszámítható szolgálati időt, és ezen rendelkezések alapján miért nincs helye a Tny. 96/B.§-a alapján. A Tny 96/B. §-a az alábbiakat tartalmazza:

A nyilvántartás adatainak egyeztetése és a szolgálati idő, jogosultsági idő igazolása

Tny. 96/B. § (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a biztosított, volt biztosított biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyaira és kereseteire, jövedelmeire vonatkozó, nyilvántartásba bejelentett adatokat az öregségi nyugdíjasnak nem minősülő biztosítottal, volt biztosítottal hatósági eljárás keretében egyezteti.

(2) Az egyeztetési eljárás a biztosított, volt biztosított elektronikus úton benyújtott kérelmére vagy hivatalból indul. A biztosított, volt biztosított egyeztetési eljárás lefolytatását naptári évenként egyszer kérelmezheti.

(3) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárás hivatalbóli megindítását megelőzően a biztosítottat, volt biztosítottat értesíti az eljárás menetéről, továbbá részletes kimutatást küld az általa nyilvántartott következő adatokról:

a) a biztosításban töltött időszakok, egyéb szolgálati idők, nők esetében a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idők, valamint a korhatár előtti ellátás, az átmeneti bányászjáradék és a táncművészeti életjáradék igénybevételehez szükséges, foglalkozáshoz kötött kedvezményre jogosító idők,

- b) a foglalkoztatók adatai,
c) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozó nyugdíjjárulék-köteles kereset, jövedelem,
d) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozóan a foglalkoztató által levont, befizetett nyugdíjjárulék, és
e) azok a szolgálati időnek minősülő időszakok, amelyek után nem történt járulék-, illetve nyugdíjjárulék-fizetés.

(4) A biztosított, volt biztosított a (3) bekezdés szerinti értesítés vele való közlését követő hatvan napon belül nyilatkozik a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek azokról az általa ismert, (3) bekezdés a)–e) pontja szerinti adatokról, amelyeket a nyilvántartás nem tartalmaz, vagy amelyek nem egyeznek meg a nyilvántartott adatokkal. A biztosított, volt biztosított az általa közölt adatokat igazoló, rendelkezésére álló okiratokat megküldi a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek.

(5) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a biztosított, volt biztosított (4) bekezdés szerinti nyilatkozatának beérkezését, ennek hiányában a (4) bekezdés szerinti határidő leteltét követő öt napon belül hivatalból megindítja az egyeztetési eljárást.

(6) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárás során bizonyítási eljárást folytathat le, e törvény alapján ellenőrzés lefolytatását kezdeményezheti, és az állami adóhatóságnál adategyeztetést, illetve adóhatósági eljárást kezdeményezhet.

(7) Az egyeztetési eljárás ügyintézési határideje hetvenöt nap.

(8) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárást határozattal zárja le. A határozatban fel kell tüntetni az adatmódosításokat, illetve a kért adatmódosítások megtagadásának okát, továbbá a biztosítottnak, volt biztosítottnak az egyeztetési eljárást követően nyilvántartott valamennyi, (3) bekezdés szerinti adatát.

A fenti jogszabályi rendelkezésből [Tny. 96/B.§ (3) bekezdése] egyrészt következik, hogy az I. fokú szerv által az általa 2007. június 2-től – 2011. december 31-ig terjedő időszakra nyilvántartott adatokat, nem lehetett volna mellőzni, mert azokat a felperessel közölte, és a felperes a nyilatkozatában ezekkel kapcsolatban észrevételt nem tett, azaz azokat nem kifogásolta [Tny 96/B.§ (4) bekezdés].

Az I-II. fokú társadalombiztosítási szervnek - a hivatalból lefolytatott eljárásában - a társadalombiztosítási nyilvántartásában tehát a Tny. 96/B.§ (3) bekezdése szerint a már nyilvántartásában levő és felperessel közölt; továbbá a Tny. 96/B.§ (4) bekezdése szerint a felperes által bejelentett és igazolt szolgálati időket a Tny. 96/B.§ (8) bekezdés szerint nyilvántartásba be kellett volna jegyeznie; amelynek elmulasztása jogszabálysértő.

Felperes álláspontja szerint ilyen körülmények között a tényállás kiegészítésre szorul.

b) E körben továbbá a perben tisztázandó kérdés, hogy Hszt alapján megállapításra kerülő, önálló – és nem a Tny. alapján fennálló – szolgálati nyugdíj, majd annak szolgálati járandóságként történő folyósítása esetében mely jogszabályi rendelkezés alapján minősül a Tny. 37.§ (1) bekezdése alapján olyan nyugdíjnak, amely alatt végzett és létesített biztosított jogviszony nem számítható bele az öregségi nyugdíj megállapításához irányadó szolgálati időbe.

A korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (Khtv.) 1.§ c) pontja „*korhatár előtti öregségi nyugdíjnak*” minősítette az (1) bekezdés c) pontjában foglalt szolgálati nyugdíjat.

A Khtv. 7. cím 18.§-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

7. A korhatár előtti ellátásban vagy szolgálati járandóságban részesülő személyek öregségi nyugdíja

18. § (1) Ha a korhatár előtti ellátásban részesülő személy az öregségi nyugdíjkorhatárt betölti, az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napjától a korhatár előtti ellátásnak a 4. § (2) bekezdése szerinti csökkentés nélküli összegét öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

(2) Ha a szolgálati járandóságban részesülő személy az öregségi nyugdíjkorhatárt betölti, az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napjától a szolgálati járandóság csökkentések nélküli teljes összegét öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

(3) Az öregségi nyugdíj (1) vagy (2) bekezdés szerinti folyósítása esetén a nyugdíjas – a nyugdíjkorhatár betöltését követő hat hónapon belül – a nyugdíjmegállapító szervtől kérheti az öregségi nyugdíj összegének ismételt megállapítását, ha a korhatár előtti ellátásban, illetve szolgálati járandóságban részesülés időtartama alatt legalább 365 nap szolgálati időt szerzett. Az öregségi nyugdíj összegét – az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napjától kezdődően – abban az esetben lehet ismételten megállapítani, ha az így megállapított öregségi nyugdíj magasabb az (1), illetve (2) bekezdés szerint folyósított összegnél.

(4) A korhatár előtti ellátásban vagy szolgálati járandóságban részesülő személy halála esetén a hozzátartozói nyugellátások megállapítása során az (1)–(3) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy ahol az (1)–(3) bekezdés az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését említi, azon az elhunyt jogszerző halálát kell érteni.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy a felperesnek a szolgálati nyugdíja és majd ezt követően a szolgálati járandósága ideje alatt – az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napjától kezdődően – az öregségi nyugdíj összegének ismételt megállapítását lehet kérni, ha a korhatár előtti ellátásban, illetve a szolgálati járandóságban részesülés időtartama alatt legalább 365 nap szolgálati időt szerzett.

Márpedig mivel ez a tény a felperesnél fennáll, az I-II. fokú társadalombiztosítási határozat jogszabálysértő, hogy ezeket a szolgálati időket a társadalombiztosítási nyilvántartás mellőzte feltüntetni. Sem az I. fokú, sem pedig a II. fokú társadalombiztosítási szerv erre jogszabályi rendelkezésre nem hivatkozott.

c) A társadalombiztosítási nyilvántartásba való bejegyzésnél felperes szerint a szolgálati idő megszerzésének idején irányadó jogszabályi rendelkezés alapján lehet a nyilvántartásba vétel tekintetében a nyilvántartásba vétel jogalapját elbírálni.

Ebből következően felperes szerint – az első fokú társadalombiztosítási határozat meghozatalakor hatályos - a Tny. 22/A § (1)-(2) bekezdése a felperes ügyében nem alkalmazható.

A 22/A. §-t a 2006: CVI. törvény 5. §-a iktatta be, a jelenlegi szövege a 2016: CLXVII. törvény 12. §-ával megállapított szöveg.

Felperes szerint a jogalkotásról szóló 1990. évi CXXX. törvény (Jat.) értelmében a szolgálati idő megszerzésekor irányadó törvényi rendelkezést kell figyelembe venni. Tekintettel arra, hogy a Magyar Hivatalos Jogszabálytár elérhetősége csak 5 évi jogszabályokra vonatkozik, a 2011. december 31-én hatályos törvényszöveg közlése érdekében a Magyar Hivatal Közlönykiadó tud jogszabályszoveget biztosítani.

d) Felperes indítványozó szerint a Tny. 37.§-a alapján is a biztosított jogviszonyt a társadalombiztosítási nyilvántartásban alperesnek fel kellett volna tüntetnie. A Tny. 37.§-a a 2015.01.01.-én hatályos szövege az alábbi rendelkezéseket tartalmazta.

IV. Fejezet

A SZOLGÁLATI IDŐ

Tny. 37. § (1) A Tbj.-ben biztosítottak minősülő személy biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra az előírt nyugdíjjárulékot a biztosítottól levonták, illetve a 38. § (2) bekezdésének a)–b) pontjában említett személyek esetében megfizették.

[...]

(3) Ha a biztosítás ténye, illetőleg a biztosítással járó jogviszony időtartamára vonatkozó adatok a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv és az egészségbiztosítási szerv (a továbbiakban: társadalombiztosítási igazgatási szervek) nyilvántartásaiból megállapíthatók, azonban a nyugdíjjárulék levonásának ténye – a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által beszerzett – a 43. § (2) bekezdés a)–b) pontok szerinti okiratok (igazolások) alapján sem állapítható meg, vagy az okiratok (igazolások) hiányában, illetőleg a foglalkoztató megszűnése miatt nem bizonyítható, a nyugdíjjárulék levonását vélelmezni kell.

A felperes biztosított jogviszonyát a Tny 37.§ (3) bekezdése alapján vélelmezni kell, mert az I. fokú eljárás során az igazgatási szerv nyilvántartásából a biztosítási jogviszony megállapítható volt.

A 2007. június 2-től 2011. december 31-ig terjedő idő az 1997. december 31-ét követően keletkezett és a felperes a járulékokat a társadalombiztosítási nyilvántartás adatai alapján is megfizette.

A járulékot levont munkáltatók a járulékot nem vonták vissza, a társadalombiztosítási szervek ellenőrzése sem állapított meg hibát a vonatkozó időszak alatt, hogy a felperes nem állt biztosított jogviszonyban a járulék fizetése és a vonatkozó foglalkoztatási szerződésekkel (a felperes bejelentésével) szemben.

Erre tekintettel a társadalombiztosítási nyilvántartásban ezeknek a jogviszonyoknak és adataiknak a nyilvántartását nem lehet mellőzni.

e) Felperes a Tbj. alapján biztosított volt, mert foglalkoztatás jogviszonyban végzett munkát, a munkáltató a felperest, mint munkavállalót bejelentette és a felperes a keresményéből járulékot fizetett. Jogszabálysértő erre tekintettel az alperes azon érvelése, hogy felperes nem állt biztosított jogviszonyban, s így szolgálati időt nem szerezhett.

E tekintetben a Tbj. 5. § a) és g) pontja jelenleg hatályos rendelkezései nem irányadók, mert a 2011. december 31-én, illetve ezt megelőzően hatályos rendelkezéseit kell figyelembe venni.

A Magyar Hivatalos Jogszabálytárban közzétett Tbj. 5.§ a) pontja 2015. január 1-jén hatályos rendelkezése sem tartalmazott kizáró rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a saját jogú öregségi nyugdíjban levő munkaviszonyban álló vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt végző személy nem lehet biztosított! **A törvényi rendelkezés a következő:**

Tbj. 5.§ E törvény alapján biztosított:

a) a munkaviszonyban (ideértve az országgyűlési képviselőt és a nemzetiségi szószólót is), közalkalmazotti, közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati viszonyban, ügyészségi szolgálati jogviszonyban, bírósági jogviszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban, nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban, közfoglalkoztatási jogviszonyban álló személy, a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, az Országgyűlési Őrség, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja, a Független Rendészeti Panasztestület tagja, a Magyar Honvédség szerződéses állományú tagja, a katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona (a továbbiakban: munkaviszony), tekintet nélkül arra, hogy foglalkoztatása teljes vagy részmunkaidőben történik,

[...]

g) a díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében (megbízási szerződés alapján, egyéni vállalkozónak nem minősülő vállalkozási jogviszonyban) személyesen munkát végző személy – a külön törvényben meghatározott közérdekű önkéntes tevékenységet végző személy kivételével –, amennyiben az e tevékenységéből származó, tárgyhavi járulékalapot képező jövedelme eléri a minimálbér harminc százalékát, illetőleg naptári napokra annak harmincad részét,

A II. fokú társadalombiztosítási határozatnak tehát az az érvelése, hogy a biztosított jogviszonyt a Tbj. is kizárta, teljesen elfogadhatatlan, mivel ilyen rendelkezés nem volt, másrészt a felperes a járulékot a biztosított jogviszonyra tekintettel megfizette.

Indítványozó továbbá megjegyzi, hogy a **társadalombiztosítási nyilvántartási eljárás hivatalból indult**. Az eljárásban az I. fokon eljáró társadalombiztosítási szerv az egyeztetési eljárásban közölte felperessel azokat a biztosított jogviszonyokat, amelyeket később az I. fokú hatóság, majd a részbeni megváltoztatás mellett – a II. fokú hatóság is egy részében mellőzött.

Mivel ezek a felperes biztosított jogviszonyait bizonyító nyilvántartási adatok az I. fokú szerv részére rendelkezésre álltak, azt a Tny. 37.§ (3) bekezdése alapján nem lehetett volna a nyilvántartásból mellőzni.

Felperes ezzel kapcsolatban az egyeztetési eljárás során nem tett észrevételt, hanem a BVOP, a [REDACTED] ál fennálló szolgálati-jogviszonyával kapcsolatos adatokkal kapcsolatban tett észrevételt.

6) Felperes keresetében kérte, hogy a Bíróság az alperes Budapest Főváros Kormányhivatala (Nyugdíjbiztosítási Főosztály) 2020. február 18-án kelt BP-/L155/487-9/2019. sz. határozata, és - ezen határozattal részben megváltoztatott - a 2019. június 4-én kelt, az első fokon eljáró társadalombiztosítási szerv, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tekintetében a Kp. 89. § (1) bekezdése alapján jogsértést állapítsa meg.

A jogsértésre tekintettel felperes indítványozó *elsődlegesen kérte*, hogy a Bíróság az alperes BP-/L155/487-9/2019. sz. határozatát – az első fokú társadalombiztosítási szerv BP-08/L100/72514/2018. sorszámú határozatára is kiterjedően – változtassa meg, és rendelkezzen a 2007. 06.02 – 2011.12.31. közötti szolgálati időnek a hatósági nyilvántartásba történő bejegyzéséről és ennek figyelembe vételével állapítsa meg a felperes szolgálati idejét.

Felperes – amennyiben az elsődleges kereseti kérelme nem vezetne eredményre – *másodlagosan kérte* az alperes BP/L155/487-9/2019.sz. határozatának – Bp-08/L100/72514/2018. sz. első fokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az alperes új határozat hozatalára történő kötelezését.

E körben felperes utal arra, hogy az I. fokú társadalombiztosítási közigazgatási hatáskör megszűnt. A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítésével összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 360/2019. (XII. 30.) Korm. rendelet (R.)

11. § (1) bekezdésében foglaltak szerint - a 2020. március 1-jén hatályba lépett módosítás következtében - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X.6.) Kormány rendelet (Tny. R.) 2. § (1) bekezdése szerint, a járási (kerületi) hivatal helyett az általános hatáskörű nyugdíj megállapító szerv a kormányhivatal. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként eljáró Budapest Főváros Kormányhivatalának illetékessége Budapest főváros, és Pest megye területére terjed ki.

Az R. 203.§ (1)(2) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

(1) E rendelet rendelkezéseit a – rendelkezések hatálybalépésekor – folyamatban lévő hatósági ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, e rendelet hatályba lépésével más szerv feladat és hatáskörébe kerülő folyamatban levő elsőfokú ügyekben, valamint a folyamatban levő peres eljárásokban az a szerv jár el, amelynek hatáskörébe a feladat ellátása e rendelet rendelkezése szerint kerül.

Amennyiben tehát a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az elsődleges kereseti kérelem nem teljesíthető, mert az ügy természete nem engedi meg, vagy pedig a jogvita végleges eldöntése – a Bíróság iránymutatása alapján – helyesebb, ha az első fokú gyámhivatal újabb határozata alapján a kereseti kérelemnek megfelelően, a mérlegeléshez szükséges tényállás kiegészítése; felperes másodlagosan kérte a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján a keresettel támadott határozatnak a megsemmisítése mellett a Budapest Főváros Kormányhivatala alperesnek a Kp. 89.§ (1) bekezdés b) pontja alapján történő új eljárásra kötelezését.

A fentiekre tekintettel felperes a keresetlevelet a Budapest Főváros Kormányhivatala, mint általános hatáskörű nyugdíjmegállapító szervnél terjesztette elő. Felperes kérte a kereset tárgyaláson történő elbírálását és a költségei megtérítését.

B) A Fővárosi Törvényszék 112. K. 704.866/2020./14. sorszámú 2020. november 26-án jogerős ítélete

7) A Fővárosi Törvényszék a 2020. november 26-án kelt 112. K. 704.866/2020/14. sorszámú ítéletével felperes keresetét elutasította.

A törvényszék a keresetet nem tartotta alaposnak, a kereset elutasítása jogi indokolását az ítélet [12]-[29] bekezdései tartalmazzák.

[12] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 6. §-a alapján a közigazgatási perben vagy az egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait kell alkalmazni, ha azt a törvény kifejezetten előírja.

[13] A bíróság elsődlegesen kiemeli, hogy a közigazgatási perben azt vizsgálja, hogy az alperes határozata eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerű-e.

[14] A bírósági felülvizsgálat alapját a Kp. 4. § (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja jelenti.

[15] A bíróságnak a perben figyelemmel kell lennie a kereseti kérelemre és a védírat kereteire, ugyanis a Kp. 2. § (4) bekezdése értelmében, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el.

[16] A Kp. 3. § (3) bekezdése alapján a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli.

[17] A Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el, továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit is ez a fél viseli.

[18] Az 1/2011. (V.9.) KK vélemény szerint a fél kereseti kérelmében anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték.

[19] A közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló eljárásban a bíróság elsősorban azt vizsgálja, hogy a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárásjogi szabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárásjogi szabálysértés a döntés érdemére is kihatott. Azt, hogy az eljárási jogszabálysértések az ügy érdemére kihatottak, a felperesnek kell állítania és megfelelő módon bizonyítania, továbbá azt az eljáró bíróság a per egyéb adatai alapján értékeli és mérlegeli.

[20] Jelen perben a bíróságnak a felperes keresete alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes határozata a keresetben előadott okból jogsértő-e, vagyis az alperes tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett-e, a releváns tényeket helyesen állapította-e meg, a jogszabályt helytállóan értelmezte-e, okszerű következtetést vont-e le, jogszerű volt-e azon megállapítása, hogy a felperes igénye a Tny. hivatkozott §-a alapján nem alapos.

[21] 2012.01.01-től az 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) és a 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) szolgálati nyugdíjra vonatkozó szabályainak hatályon kívül helyezésével a hivatásos állomány tagjai öregségi nyugdíjra a Tny. rendelkezései alapján jogosultak.

[22] Miután a 2011. december 31-ig hatályos Tny. 6. § (4) bekezdése választ ad arra a kérdésre, hogy a felperes szolgálati nyugdíja milyen alapon minősül a Tny. szabályai szerint saját jogú nyugellátásnak, a Tny. 22/A. és a Tbj. 4. § f) pontja, az 5. és 6. §-ai is értelmet nyernek.

[23] A Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási határozatot a megvalósulásának időpontjában fennálló tények alapján bírálja el.

[24] Az alperesi határozat meghozatalának időpontjában hatályos Tny. 22/A. § (1) bekezdése szerint: „a saját jogú nyugellátás mellett folytatott kereső tevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett, nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe. Ugyanezen § (2) bekezdése szerint, az öregségi nyugellátásban részesülő személy – ideértve azt a személyt is, akinek nyugellátása szünetel – nyugellátását a sajátjogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként végzett kiegészítő tevékenysége alapján a naptári évben elért, nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege egytizenketted részének 0,5 százalékaival – a jövedelem megszerzését követő naptári év január 1-től – növelni kell. A nyugdíjnövelés kiszámítása során az a nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem vehető figyelembe, amely után az előírt nyugdíjjárulékot megfizették.”

[25] A bíróság a fentiekkel összefüggésben kiemeli, a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy esetében a Tny. 22/A. §-a nem alkalmazható. A fent részletezett jogszabályhely ugyanis 2020. július 1-jéig hatályban volt, a keresettel támadott másodfokú határozat meghozatalának időpontja pedig 2020. február 18. napja, így jelen ügyben alkalmazandó.

[26] A felperes tévesen hivatkozott arra is, hogy őt a 0,5%-os mértékű nyugdíjnövelés nem érintheti, mivel álláspontja szerint a keresetben megjelölt időszak tekintetében szolgálati idő elismerésére vált jogosulttá. A Tny. 22/A. §-a világosan és egyértelműen kimondja, hogy a saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. Ezen túlmenően a jogalkotó e jogszabályhely elfogadásával azt is kimondta, hogy a saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

[27] A felperes által hivatkozott Tny. 37. § (1) bekezdése értelmében a Tbj. alapján biztosítottnak minősülő személy olyan jogviszonyának időtartama ismerhető el szolgálati időként, amely során a nyugdíjjárulék megfizetése megtörtént. A felperes vélhetően ezzel összefüggésben hivatkozta be a vélelemszabályt, vagyis e § (3) bekezdését, ami azért értelmezhetetlen és azért nem bír jelentőséggel, mert ugyanezen jogszabályhely 4. § f) pontja, 5. § és 6. § (2) bekezdése azt is kimondja, hogy a saját jogú nyugellátásban részesülő személyek nem minősülnek biztosítottnak. A saját jogú nyugdíjas foglalkoztatottak jövedelméből 2007.04.01-től kötelező volt nyugdíjjárulékot levonni, a 2007.01.01. – 03.31. közötti időre csak abban az esetben, ha a foglalkoztatott a munkáltatójánál vállalta a nyugdíjjárulék fizetését.

[28] Saját jogú nyugellátásban részesülő személyek 2007.04.01. óta saját jogú nyugdíjasként való foglalkoztatásuk keretében történt járulékfizetésre tekintettel nyugdíjnövelésre szerezhetik és szerezhetnek jogosultságot. Mindezek alapján tehát megállapítható, hogy a felperes által megfizetett nyugdíjjárulék nyugdíjnövelésre teremti meg az alapot, ezért az a felperes káraként nem értelmezhető.

[29] Mindezekre tekintettel a bíróság a rendelkezésrészben foglaltak szerint határozott.

C) Felperes indítványozó felülvizsgálati kérelme

8) Felperes indítványozó 2021. január 22-én kelt beadványában a Kp. 117.§ (1) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék 112. K. 704.866/2020/14. sorszámú jogerős ítéletével szemben. Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 116.§-a nem zárja ki.

Felperes *elsődlegesen* kérte, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék 112. K.704.866/2020/14. sorszámú ítéletét – mivel az az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő – a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján egészben helyezze hatályon kívül, és az ügyben eljárt első fokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

Felperes *másodlagosan* kérte, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék 112. K. 704.866/2020/14. sorszámú ítéletét – mivel az ítélet a kereset elutasítása miatt az az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő – a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján egészben – a közigazgatási cselekményére kiterjedő hatállyal – helyezze hatályon kívül és alperest, mint közigazgatási szervet kötelezze új eljárás lefolytatására.

Kérte kötelezni alperest a közigazgatási bírósági eljárás és a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bírósági eljárás 100.000,- Ft költségére vonatkozó költségjegyzéket a Fővárosi Törvényszék előtt csatolta, továbbá csatolta a felülvizsgálati eljárási költségre vonatkozó költségjegyzéket, amelyet 5 órában megjelölt és felszámított ügyvédi munkaóra ráfordítással (5 x 20.000,- Ft) 100.000,- Ft összegben jelölt meg.

Felperes kérte a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 115.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandóan tárgyaláson történő elbírálását.

9) Felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 117.§ (4) bekezdése alapján – a Kp 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) pontja megjelölésével terjesztette elő, miszerint:

Kp. 117. § (4) A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

*Kp. 118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]
(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha
a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
[...]*

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés,

[...]

miatt indokolt.

10) Felperes a **Kp. 118.§ a) pontja ad) alpontja** szerinti befogadás iránti kérelmét [*„az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt indokolt”*] az alábbiakkal indokolta.

a) Alperes alapvető eljárási jogai a társadalombiztosítási eljárás során sérültek az által, hogy a társadalombiztosítási nyilvántartási eljárás során [Tny. 96.§ (3) és (8) bekezdése] alperes, illetve az alperes első fokon eljáró szerve, - jogszabálysértően - az eljárást társadalombiztosítási igényérvényesítési eljárásnak tekintette, és a Tny 22/A. §-át is alkalmazta.

Az eljárási jogszabálysértés abban nyilvánul meg, hogy a Tny. 96/B.§ (3) bekezdése szerinti nyilvántartási eljárás egyeztetési és hivatalból indított eljárás volt, még felperes igényérvényesítési eljárást a Tny 22/A. §-a alapján nem indított.

A Tny 96/B.§ (3) bekezdése szerinti nyilvántartási adatok tekintetében felperes jogi álláspontja szerint csak a Tny. (8) bekezdése szerinti, nyilvántartásba vételi határozat hozható, de nem hozható döntés a szolgálati idő, a kereseti adatok, a járulékadatoknak egyes társadalombiztosítási igények kérelemre induló eljárásban való miként alkalmazhatóságáról (figyelembe vételének kizárásáról), azaz a Tny 22/A. §-a szerint a biztosítási jogviszonynak az eljárásban történő figyelembe vétele mellőzéséről.

Mindezt a törvényszék nem észlelte, és a keresetet elutasította. A törvényszéknek az alperes határozatát meg kellett volna semmisítenie, és az alperest szükséges lett volna új eljárásra kötelezni az eljárási jogszabálysértés miatt [Kp. 89.§ (1) bek. b) pontja].

Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

A felperesnek alapvető eljárási jogai sérelme valószínűsíthető, amely ügy érdemére kihatott, mert a törvényszék – felperes szerint – jogszabálysértő, keresetet elutasító ítéleti döntést hozott.

b) Az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésnek tekintendő, hogy az alperes és a törvényszék nem észlelte a társadalombiztosítási nyilvántartási ügy és a társadalombiztosítási igényérvényesítési ügy közötti különbséget, így az alperes határozata folytán érdemben foglalkozott a Tny. 22/A. §-ának alkalmazásával és értelmezésével.

A törvényszék a jogszabály-értelmezése során nem vette figyelembe, hogy a Tny. 22/A.§-a alkalmazásának a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15.§ (2) bekezdése alapján a jogviszony keletkezésének idejére [2007. 01.01. – 2011.12.31.] hatályos jogszabályi rendelkezés alapján van helye, abban az esetben is ha ez a rendelkezés hatályon kívül helyezésre, vagy módosításra került. Az ekkor hatályos normaszöveg a társadalombiztosítási nyilvántartási ügy lehetőségét még nem tartalmazta, mert a 2012: CXII. törvény 26. §-a iktatta be „A nyilvántartás adatainak egyeztetése és a szolgálati idő, jogosultsági idő igazolása” címet és a Tny 96/B. §-át. A társadalombiztosítási nyilvántartásba vételt tehát alperesnek, illetve első fokú szervének az ezt tartalmazó határozat meghozatalával foganatosítani kellett volna.

c) Felperes szerint a járulékfizetéssel szerzett szolgálati időnek az igénylőt megillető jogosultság tekintetében történő minősítésére a társadalombiztosítási igazgatási szervnek az igényérvényesítési eljárás során van lehetősége.

Felperes úgy véli, hogy erre a társadalombiztosítási nyilvántartási eljárás (mint egyeztetési és hivatalból folytatott eljárás során) a társadalombiztosítási szerveknek a hatásköre nem állt fenn.

Az eljárás, és a 999 nap szolgálati időnek a nyilvántartás adataiból való kizárása, így felperes eljárási jogait sérti és az ügy érdemére is kihatott az, hogy a Tny 22/A. §-át az alperes és a bíróság is – jogszabálysértően – alkalmazta, a felperes keresete elutasítása jogalapjaként; ezzel szemben – ha a bíróság döntése jogszerű lenne – alperes jogszabálysértő módon nem hozott a nyugdíjnövelés tárgyában határozatot.

Mindezek a felperes eljárásbeli jogait sértő körülmények felperes szerint megalapozzák a felülvizsgálati kérelem befogadását, és a jogszabálysértések vizsgálatát.

11) Felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelmet az alábbi jogszabálysértésekre hivatkozással [Kp. 115. § (1) bekezdés] terjesztette elő. [Felperes indítványozó a befogadási kérelem tekintetében a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja a) és b) alpontját is a jogsértések vizsgálata tekintetében, mint befogadási indokokat megjelölte, de azt a Kp.117.§ (4) bekezdése alapján nem indokolta.]

A) Eljárási jogszabálysértések

a) Az eljárás hivatalból indult [Tny. 96/B.§ (1) bek.] a társadalombiztosítási nyilvántartásba a jogviszonyok felvétele iránt [Ákr.103.§ (1) bek. és 104.§ (2) bek.]. Ebből következően Kp. 79.§ (1) bekezdése értelmében a perben a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte.

79. § [Bizonyítási kötelezettség]

(1) Ha a megelőző eljárás hivatalból indult, és a fél az abban megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét valószínűsíti, a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi.

A perben az anyagi jogszabály alkalmazása tekintetében nem került tisztázásra, és alperes a bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette a felperes szolgálati idejét kizáró Tny. 22/A.§-ában foglalt jogszabály alkalmazási feltételei tekintetében.

Ténybeli, bizonyított adat, hogy felperes 2007. január 1-je és 2011. december 31-e között ténylegesen foglalkoztatási jogviszonyban állt, járulékfizetési kötelezettségét teljesítette. azonban a Tny. 22/A.§-a 2007. január 1-jétől az alperes 2020. február 18-án kelt határozatának meghozataláig {indokolás [24]-[25]} több alkalommal módosult.

Arra azonban alperes ténybeli előadást nem tett és bizonyítékot sem szolgáltatott, hogy alperes az 5 %-os nyugdíjnöveléssel élt-e a felperes nyugellátása tekintetében.

Erre vonatkozóan a tényállás hiányos és feltáratlan mind a 2007. január 1-jétől 2011. december 31-ig a járulékfizetés mellett teljesített szolgálati idő alatt, mind pedig 2012. január 1-jétől 2020. február 18-án kelt határozatának meghozataláig.

Az utolsó törvényi módosítással [2016: CLXVII. törvény 12. §-ával megállapított] Tny. 22/A. § (3) bekezdésének szövege az 5%-os nyugdíjnövelést ugyanis az alperes hivatalból való kötelezettségévé tette.

22/A. § (1) A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett, nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

(2) Az öregségi nyugellátásban részesülő személy – ideértve azt a személyt is, akinek nyugellátása szünetel – nyugellátását a saját jogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként végzett kiegészítő tevékenysége alapján a naptári évben elért, nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege egytizenketted részének 0,5 százalékaival – a jövedelem megszerzését követő naptári év január 1-től – növelni kell. A nyugdíjnövelés kiszámítása során az a nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem vehető figyelembe, amely után az előírt nyugdíjjárulékot megfizették.

(3) A nyugdíjnövelést a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv hivatalból állapítja meg a nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem megszerzését követő naptári év

a) szeptember 30-áig, ha kizárólag a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogviszonyból származó keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni,

b) október 31-éig az a) pontban nem említett esetben.

(4) Az öregségi nyugdíj megállapítása esetén a kiszámított nyugellátás összegét meg kell növelni a jogosult részére korábban – azóta megszűnt saját jogú nyugellátás mellett szerzett, nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem alapján – megállapított nyugdíjnövelésnek a megállapítását követő időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összegével, ideértve a korábbi saját jogú nyugellátás megszűnését követő időközi nyugdíjemeléseket is.

(5) Ha a nyugdíjnövelésre jogosult személy a nyugdíjnövelés megállapítása előtt elhunyt, a hozzátartozói nyugellátásra jogosult személy a nyugdíjnövelés iránti igényét a hozzátartozói nyugellátás megállapítására irányuló eljárásban – erre irányuló kérelemmel – érvényesítheti.

Felperes úgy véli, hogy alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és erre az alperest a bíróság a Kp. 79.§ (1) bekezdése alapján sem hívta fel. Erre tekintettel a jogerős ítélet jogszabálysértő.

[Felperes megjegyzi: A Tny. 22/A.§-át ugyanis hatályon kívül helyezte a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019: CXXII. törvény 135. § 4. pontja; **2020. július 1-jei hatállyal**].

b) Felperes szerint az első fokú bíróság nem tett eleget a Kp. 78.§ (2) bekezdésében foglalt, a bizonyítékok – egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve, vagy a tényállás korrekciójával, a tényállás kiegészített formájának – az okszerű értékelésre vonatkozó kötelezettségének, valamint a Kp. 84.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 346.§ (4)-(5) bekezdése rendelkezésében foglalt ítélet indokolási kötelezettségének.

A jogi indokolásban a bíróság nem fejtette ki, hogy **miért az utolsó Tny 22/A.§-a változatát alkalmazza, amikor a felperes foglalkoztatási jogviszonya 2007. július 1-je és 2011. december 31. között keletkezett és fizetett járulékot.**

Nincs arra vonatkozó jogi indokolás, hogy a felperes szolgálati nyugdíja milyen jogszabályi rendelkezés alapján minősül öregségi nyugdíjnak, amelyre a Tny 22/A.§-án alkalmazása szóba jöhet.

A bíróságnak szükséges lett volna elvégezni a Tny. 22/A.§-a jogszabályi rendelkezéseinek a felperes biztosított jogviszonyára vonatkozó értelmezését, a felperes foglalkoztatásától az alperes határozata meghozataláig.

Felperes szerint erre tekintettel a jogerős ítélet jogszabálysértő.

e) Az alperes túllépte a hatáskörét a nyilvántartási eljárás során, amikor a Tny 22/A.§-át alkalmazta; így a felperesnek a járulékfizetéssel szerzett, 2007. január 1-jétől 2011. december 31-ig teljesített szolgálati idejét a nyilvántartásba be kellett volna jegyeznie.

Felperes szerint a nyilvántartási eljárásnak nem tárgya, és nem tartozik a nyilvántartási eljárásban hozott határozat döntési kompetenciájába, hogy a nyilvántartásban, ott nyilvántartott szolgálati idő, járulékfizetési adatok, kereseti adatok stb... egy későbbi eljárás során, a felperes kérelme (nyugdíjigénye) alapján majd miként használhatók fel.

A Tny. 96/B.§ (3) bekezdésben rögzített adatoknak nem tartalma, a nyilvántartásba bejegyzett adatoknak egyes igények benyújtása esetében az igényről való döntés során a nyilvántartás adatainak mikénti elbírálása.

A Tny. 96/B.§ (3) és (8) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza:

Tny. 96/B.§ (3) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárás hivatalbóli megindítását megelőzően a biztosítottat, volt biztosítottat értesíti az eljárás menetéről, továbbá részletes kimutatást küld az általa nyilvántartott következő adatokról:

a) a biztosításban töltött időszakok, egyéb szolgálati idők, nők esetében a 18. § (2b)-(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idők, valamint a korhatár előtti ellátás, az átmeneti bányászjáradék és a táncművészeti életjáradék igénybevételéhez szükséges, foglalkozáshoz kötött kedvezményre jogosító idők,

b) a foglalkoztatók adatai,

c) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozó nyugdíjjárulék-köteles kereset, jövedelem,

d) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozóan a foglalkoztató által levont, befizetett nyugdíjjárulék, és

e) azok a szolgálati időnek minősülő időszakok, amelyek után nem történt járulék-, illetve nyugdíjjárulék-fizetés.

[...]

(8) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárást határozattal zárja le. A határozatban fel kell tüntetni az adatmódosításokat, illetve a kért adatmódosítások megtagadásának okát, továbbá a biztosítottnak, volt biztosítottnak az egyeztetési eljárást követően nyilvántartott valamennyi. (3) bekezdés szerinti adatát.

Mindezekből a rendelkezésekből az alperes és bíróság téves következtetést vont le arra, hogy a nyilvántartásnak nem tárgya a felperes által 2007. január 1-je és 2011. december 31-e közötti szolgálati ideje, jövedelemadata, a levont nyugdíjjárulék mértéke.

A törvényszéknek észlelnie lett volna szükséges, hogy közigazgatási jogvita tárgya társadalombiztosítási nyilvántartási ügy, és nem a felperesnek társadalombiztosítási igényérvényesítése körében keletkezett kérelem elbírálása. Alperes a nyilvántartási ügyben a rendelkezésre álló adatoknak a nyilvántartásba való bejegyzését nem rendelte el, továbbá a törvényszék a Tny. 96/B.§ (3) és (8) bekezdését nem alkalmazta, a kereset elutasítása erre tekintettel jogszabálysértő.

d) Alperesnek a II. fokú eljárása során a fenti a)-c) pontokban foglaltakat a megelőző eljárásban szükséges lett volna feltárni, azonban erre nem került sor (tényállás

megállapítása, alkalmazandó jogszabályok értelmezése) így az első fokú bíróságnak az alperes határozatát a Kp. 89.§ b) pontja és 92.§ b) c) pontja alapján meg kellett volna semmisítenie és az alperest új eljárásra kellett volna köteleznie. Ennek elmulasztása miatt az első fokú jogerős ítélet keresetet elutasító rendelkezése jogszabálysértő.

Mindezekre tekintettel felperes elsődlegesen az elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kéri.

B) Anyagi jogi jogszabálysértések

a) Felperes szerint a nyilvántartási eljárás nem társadalombiztosítási igényérvényesítés iránti eljárás. Ebből következően a nyilvántartási eljárásban a társadalombiztosítási igazgatási szerv – alperes – a Tny. 96.§ (3) bekezdése szerinti adatok nyilvántartásba vételéről dönt, és a Tny 96.§ (8) bekezdése szerinti határozatot hozza. Felperes szerint ebben az eljárásban fel sem merülhet a Tny. 22/A. §-ának alkalmazhatósága.

Mindebből következően jogerős ítélet sérti az anyagi jogi jogszabályokat, és felperes szerint a **közigazgatási hatóság a hatáskörét túllépte, amikor a 2007. január 1-je és 2011. december 31. közötti időszakban a munkáltatóknál szerzett szolgálati idejét, kereseti adatait, járulékfizetési adatait nem jegyezte be, ugyanakkor ezzel egyidőben, ezen jogviszonyokat a nyugdíjigény szolgálati idejéből, a nyilvántartási eljárásban hozott határozattal kizárta. A felperes ugyanis szolgálati idő megállapítása iránti kérelmet nem terjesztett elő, az eljárás tárgya a jogviszonyoknak a nyilvántartásba vétele iránti egyeztetési és hivatalból indított határozathozatali eljárás volt.**

Az első fokú ítélet ebből eredően jogszabálysértő.

b) Nincs olyan jogszabály, amely szerint a felperes szolgálati nyugdíja a Hszt és a Hjt. hatályon kívül helyezésével, megteremtette volna a jogi alapot arra, hogy ez az ellátás a Tny 22/A. §-a tekintetében „**öregségi nyugellátásnak**” lenne minősíthető. Ezeknek a törvényeknek a hatályon kívül helyezésével, a jogi normának a 2012. január 1-jei megszűnésével a korábbi ellátások átminősítésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés nem született.

c) A szolgálati nyugdíjakra felperes szerint a Tny 22/A.§-a nem irányadó, **mert a szolgálati nyugdíj, az szolgálati nyugdíj (!), és – jogszabályi rendelkezés hiányában - nem öregségi nyugdíj.**

d) A felperes által a nyilvántartásba felvenni kért 999 nap szolgálati időre – amely 2007.01.01-től 2011.12.31-ig tartó biztosított jogviszonyból keletkezett - nem volt hatályban olyan jogszabályi rendelkezés, amely a Tny 22/A.§-ában kimondta volna, hogy a szolgálati nyugdíj mellett való munkavégzés nem minősül biztosított jogviszonynak, és a szolgálati időt nem lehet beszámítani.

Felperes szerint a Tny 22/A. §-a rendelkezésnek a 2007.01.01. – 2011. 12.31. között hatályos rendelkezését kell alkalmazni a foglalkoztatási idő, a járulékok és jövedelemi adatok tekintetében a társadalombiztosítási nyilvántartásba történő bejegyzés eljárása során.

Az alperes határozatának meghozatala idején hatályos Tny 22/A.§-a erre tekintettel nem volt alkalmazható, mert ez ellentétes lett volna egyébként a Tny. 96/B. § (3) és (8) bekezdésében foglaltakkal.

A kereset elutasítása erre tekintettel, jogszabályi rendelkezés hiányában jogszabálysértő.

e) A Tny 22/A.§-a alperes határozata meghozatala időpontjában az alábbi rendelkezést tartalmazta:

22/A. (1) A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett, nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

(2) Az öregségi nyugellátásban részesülő személy – ideértve azt a személyt is, akinek nyugellátása szünetel – nyugellátását a saját jogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként végzett kiegészítő tevékenysége alapján a naptári évben elért, nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege egytizenketted részének 0,5 százalékával – a jövedelem megszerzését követő naptári év január 1-től – növelni kell. A nyugdíjnövelés kiszámítása során az a nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem vehető figyelembe, amely után az előírt nyugdíjárulékot megfizették.

(3) A nyugdíjnövelést a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv hivatalból állapítja meg a nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem megszerzését követő naptári év

a) szeptember 30-áig, ha kizárólag a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogviszonyból származó keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni,

b) október 31-éig az a) pontban nem említett esetben.

(4) Az öregségi nyugdíj megállapítása esetén a kiszámított nyugellátás összegét meg kell növelni a jogosult részére korábban – azóta megszűnt saját jogú nyugellátás mellett szerzett, nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem alapján – megállapított nyugdíjnövelésnek a megállapítását követő időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összegével, ideértve a korábbi saját jogú nyugellátás megszűnését követő időközi nyugdíjemeléseket is.

(5) Ha a nyugdíjnövelésre jogosult személy a nyugdíjnövelés megállapítása előtt elhunyt, a hozzátartozói nyugellátásra jogosult személy a nyugdíjnövelés iránti igényét a hozzátartozói nyugellátás megállapítására irányuló eljárásban – erre irányuló kérelemmel – érvényesítheti.

Felperes indítványozó a felülvizsgálati kérelemben kifejtette, miszerint úgy véli, hogy – amennyiben alperes a nyilvántartási eljárásban alappal alkalmazta és értelmezte a Tny 22/A.§-át, mint törvényi rendelkezést, akkor a Tny 22/A. §-ára alapított alperesi hivatalból indított eljárást nem lehet kizárólag a felperes 2007. 01.01 – 2011.12.31. közötti szolgálati idejének, kereseti adatainak, járulékadatainak nyilvántartására vonatkozó határozattal elutasítani, hanem az alperesnek (illetve első fokon eljáró szervének, amelynek a hatásköre azóta megszűnt) komplett határozatot lett volna szükséges hoznia a nyugdíjnövelés tárgyában is, már a 2020. februári határozat meghozatala előtt időben, illetve években.

A felperes foglalkoztatási jogviszonya, járulékalapot képező keresete, levont járulék, mint nyilvántartásai adatok összefüggésben kezelendők a hivatalbóli eljárás tekintetében a felperest megillető nyugdíjnövekmény megállapítási kötelezettséggel.

A jogerős ítélet mivel az ezzel kapcsolatos tényeket nem állapította meg, és a keresetet elutasította, a jogerős ítélet jogsabálysértő.

Felperes szerint az eljárási és anyagi jogi jogsabálysértések alapján indokolt a felülvizsgálati kérelemben az ügy érdemére kiható jogsabálysértések vizsgálata, mert az

a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, miatt indokolt.

Erre tekintettel felperes kéri a felülvizsgálati kérelem befogadását.

D) A Kúria Kfv. VII. 37.167/2021/3. sorszámú, 2021. március 8. napján kelt befogadást megtagadó végzése

12) A Kúria a 2021. március 8-án kelt Kfv. VII. 37.167/2021/3. sorszámú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta [I/4 iratként csatolva]. A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadása tekintetében a Kp. 3.§ (3) bekezdése, a Kp. 117.§ (4) bekezdése, 118.§ (1) bekezdése törvényi rendelkezéseinek felhívása mellett a megtagadó végzés az alábbi indokolást tartalmazza.

[9] A Kúria már rámutatott arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra, a befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének a kérelemhen megjelölt pontja alá tartozik (Kfv.IV.37.060/2021/2.). A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelessége, hogy megjelölje azon okot vagy okokat, melyek alapján a jogorvoslati kérelem befogadható. A befogadhatóság okát a 2020. április 1-től hatályos Kp. 118. § (1) bekezdésének

felperes által megjelölt a) pont aa) és ab) alpontja esetében nem kell a felülvizsgálati kérelemben indokolni, sem a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani.

[10] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2., Kfv.V.35.525/2019/2., Kfv.I.35.484/2019/2., Kfv.VII.37.025/2021/2., stb.).

[11] A Kúria értelmezésében a felvetett jogkérdés különleges súlya kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A befogadáshoz az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jobbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyen ok lehet például az új típusú ügyek nagy száma. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (pl. Kfv.I.35.456/2019/2., Kfv.V.35.513/2019/2., Kfv.IV.37.960/2020/2.).

[12] A Kúria megállapította, hogy a jelen ügyben a bíróság jogkérdésben, a 2012. január 1. előtt szolgálati nyugdíj címén folyósított ellátás mellett folytatott kereső tevékenység idejének szolgálati időkénti elismerése tárgyában döntött.

[13] A Kúria a perben felmerült vitás kérdéseket érintően korábban – a Thj. 4.-6. §-ai, a Tny. 22/A.§-a, 37. § (1) bekezdése és számos más jogszabály helyes alkalmazása kapcsán, a

törvényhozó által az egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más törvények módosításáról szóló 2010. évi CLXX. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) elrendelt módosításokra figyelemmel – több határozatában (BH2015.262., BH2020.121., Mfv.III.10.539/2012/3., Mfv.III.10.712/2013/5., Mfv.III.10.104/2015/5., Mfv.III.10.705/2016/3., Mfv.III.10.350/2018/5.) állást foglalt.

Határozataiban a Kúria – egyebek mellett – döntött arról, hogy a törvényhozó a korábbi saját jogú, korhatár előtti nyugdíjak, illetve a Khtv. és a Módtv. rendelkezései folytán átalakított korhatár előtti ellátások melletti kereső tevékenységre tekintettel befizetett nyugdíjjárulékot szolgálati idővel, vagy nyugdíjnöveléssel ellentételezte. A Kúria a perben felmerült kérdésekben nem csak „igényérvényesítési”, azaz nyugellátás megállapítására, hanem szolgálati idő megállapítására irányuló, a Tny. 96/B. §-a alapján indult adategyeztetési eljárásban hozott határozat felülvizsgálata iránti perben is állást foglalt.

[14] A Kúria a fentiek alapján a joggyakorlat sérelmére utaló körülményt, a jogerős ítéletben szereplő jogértelmezéssel összefüggésben olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amelyben a Kúriának jogegységesítés, vagy a gyakorlat egységének biztosítása érdekében állást kellene foglalnia, nem azonosított. A jelen ügy a jogalanyok széles körét közvetlenül és közvetve sem érinti, a Kúria a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogkérdések tömeges számban való előfordulását nem észlelte.

[15] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében alapvető eljárási joga sérelmeként jelölte meg, hogy a Tny. 96/B. § szerinti adategyeztetési eljárásban, mivel az egy hivatalból, nem pedig a felperes által kezdeményezett „igényérvényesítési”, vagyis öregségi nyugdíj megállapítására irányuló eljárás, a Tny. 22/A. §-a alkalmazásra került. A Kúria megállapította, hogy a Tny.-nek a saját jogú nyugellátás mellett folytatott kereső tevékenység időtartamának szolgálati idő időkénti figyelembe vételét és a saját jogú nyugellátás mellett folytatott kereső tevékenységgel szerzett kereset nyugdíjalapba való beszámítását kizáró, a nyugdíjjárulék fizetést nyugdíjnöveléssel ellentételező 22. /A. § (1)-(2) bekezdései anyagi jogi rendelkezések. Az, hogy a Tny. 96/B. § szerinti eljárásban, a (3) bekezdés a)-e) pontjaiban felsorolt adatoknak a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által vezetett nyilvántartásba való bejegyzés során a Tny. 22/A. §-a szolgálati időre, vagy a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkereset meghatározására vonatkozó szabályait alkalmazni kell/ lehet-e, vagyis a nyugdíj megállapításának megkönnyítése érdekében bevezetett előzetes adategyeztetési és a nyugdíjra való jogosultság feltételeinek teljesülése esetén lefolytatandó, nyugellátás megállapítására irányuló eljárásban a szolgálati időt és a nyugdíjalapot eltérő szabályok alapján kell-e meghatározni, az ügy érdemét érintő, nem pedig a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körébe tartozó kérdés.

[16] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn,

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1) Indítványozó a fellebbezést, mint jogorvoslatot a peres eljárásban nem tudta kimeríteni, mert arra a közigazgatási bírósági eljárásban nem volt lehetősége. Az első fokú bíróság által hozott végzés az első fokú bíróság előtt – fellebbezési jog hiányában – jogerőre emelkedett.

Ezt követően fordult indítványozó felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához. A felülvizsgálati kérelem pedig nem került befogadásra.

Felperes indítványozó az alkotmányjogi panaszt egyrészt a befogadás megtagadása miatti határozat ellen, másrészt a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó törvényi rendelkezések megsemmisítése ellen terjeszti elő.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1) Felperes jogi képviselője a Kúria befogadást megtagadó végzését 2021. március 31-én elektronikus úton vette át. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szolgáló 60 napos határidő **2021. május 30. napján jár le, amely vásárnap**, erre tekintettel az indítvány 2021. május 31-ig terjeszthető elő. Az alkotmányjogi panaszt indítványozó ezen napon elektronikusan az első fokú bírósághoz legkésőbb be nyújtja.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

1) Felperes indítványozó érintettnek tekintendő, mert az I-II. fokú nyilvántartásba vételi határozatok a felperes szolgálati idejével kapcsolatban születettek, és a Fővárosi Törvényszék és a Kúria felperesre vonatkozó határozatokat hozott.

e)/I. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

I. Indítványozónak a bírói döntéssel kapcsolatos álláspontja.

Indítványozó mivel az alkotmányjogi panaszát a bírói döntés és a jogszabályi rendelkezés megsemmisítése érdekében is előterjeszti, ebben a részbe a bírói döntéssel kapcsolatban fejti ki álláspontját.

1) Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

a) Az alapjogsérelem tekintetében meghatározó jelentősége van annak, hogy felperes indítványozónak a társadalombiztosítási nyilvántartásba történő adatok bejegyzése volt a hivatalból indult közigazgatási eljárás tárgya.

Ezeknek az adatoknak a nyilvántartásba vétele az alapja annak, hogy a felperes – aki járulékfizetéssel szerzett szolgálati idő alapján – szerez nyugellátást, az élete során végzett munkája következtében megszerzett, a jogosultsághoz szükséges időket a társadalombiztosítási igazgatási szerv nyilvántartásába kerüljenek.

A hivatalból indult eljárásban a per tárgyát képező 999 nap szolgálati idő a társadalombiztosítási nyilvántartásba - helyesen - bejegyzésre került, a felperes azt nem kifogásolta, azonban ennek ellenére a II. fokon eljáró igazgatási szerv – amelyre bár a felperes fellebbezése nem terjedt ki - azt már nem vette figyelembe.

Felperes 2007. június 2-től szolgálati nyugdíjban, 2012. január 1-jétől szolgálati járandóságban részesült. A 2007. január 1-jétől 2011. december 31-ig saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység 999 napi időtartama nem került szolgálati időként figyelembe vételre.

A 999 nap időre felperes 1.516.084,- Ft járulékot megfizetett.

Ez a körülmény az indítvány kapcsán azért emelendő ki, mert az Alaptörvény a Nemzeti Hitvallásban kinyilvánítja, miszerint „*Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye*”. továbbá „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság és szabadság kiteljesedése*.”

Ebből következően indítványozó úgy véli, hogy olyan bírói határozat nem születhet, amely eltérően kezeli az egyes ember munkateljesítményét, és járulékfizetését attól függően, hogy egyébként törvény alapján még milyen járandóságban vagy egyéb juttatásban részesül.

Ez ellentétes az Alaptörvény I. cikk és XV. cikk rendelkezéseivel.

A Kúriának a döntése meghozatala során

b) A tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való jog alapvető követelménye, hogy a bírósághoz forduló feleknek a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során érdemi jogorvoslatra kerüljön sor.

Az indítványozó ezt kifogásolta a felülvizsgálati kérelmében: nem kapott választ azokra a kérdésekre, hogy a járulékfizetés mellett szerzett 999 szolgálati idő miért nem vehető figyelembe és jegyezhető be a társadalombiztosítási nyilvántartásba; a nyilvántartási eljárásban a társadalombiztosítási igazgatási szerv a már kezelt és rögzített adatot milyen alapon törölte, a közigazgatási eljárásban a nyilvántartási eljárás és az igényérvényesítési eljárás miért nem különül el, hiszen utóbbi meg sem indult a felperes kérelme alapján.

Felperes a felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy miért tartja eljárási és anyagi jogi tekintetben is a jogerős bírósági ítéletet. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni azt is, hogy az első fokú bíróság ítélet ellen nem volt helye fellebbezésnek, és a Kúria is mint a bíróság jogorvoslati eljárást folytatott le a felülvizsgálati kérelem befogadásával.

Felperes indítványozó szerint a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és (7) bekezdésében foglalt Alaptörvényi szabályoknak maradéktalanul nem tett eleget.

Mégpedig azért, mert a Kp. 117.§ (4) bekezdése alapján a 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) alpontjában foglalt indokokat nem kellett indokolni, csak megjelölni.

A Kúria nem tett eleget az indokolási kötelezettségének abban a tekintetben, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) és ad) alpontja tekintetében a felperes által felhozott jogszabálysértések milyen okból nem felelnek meg annak a feltételnek, miszerint

„(1) A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

[...]

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés,

[...]

miatt indokolt.”

Indítványozó úgy véli, hogy a Tny. 22/A. §-a nem volt alkalmazható, mert az ellentétes volt a Tny 96/B. § (3) és (8) bekezdésében foglaltakkal. A jogerős ítélet azt sem tisztázta, hogy a Tny 22/A. §-a rendelkezésének mely időben hatályos szövegformáját kell figyelembe venni a

nyilvántartásba vételnél. Az I-II. fokú határozatok, a Fővárosi Törvényszék határozata, a Kúria határozata is megkerülte és mellőzte ennek a jelentős kérdésnek a vizsgálatát, az ebben való állásfoglalást. Indítványozó álláspontja szerint e tekintetben nem a nyilvántartásba vételről rendelkező társadalombiztosítási igazgatási döntés időpontja, hanem a biztosított jogviszony idején fennálló szövegváltozat alkalmazása szükséges. Ez a változat azonban közhiteles nyilvántartásban nem volt elérhető.

c) Indítványozó szerint a Kp. 117.§ (4) bekezdése mivel nem követeli meg az indítvány befogadásának indokolását, a befogadás csak abban az esetben utasítható el, ha az indítvány nem felel meg a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont és aa) és ab) pontjában foglaltaknak.

A befogadás nem tagadható meg tehát arra hivatkozással, hogy a Kúria az adott ügyben már hozott olyan határozatot, amely egy másik ügyben már a jogszabálysértés vizsgálata során azt állapította meg, hogy a befogadás indokolt volt,

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, -

[...]

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés – miatt.

Nincs ugyanis olyan törvényi rendelkezés, amely ilyen esetben a jogszabálysértő jogerős bírósági határozat tekintetében a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó döntést írja elő.

A Kúria végzésében hivatkozott ügyszámok megjelölése (amelyek közül csak a BH 2015/262. és a BH 2020/121 került publikálásra) ezért a megtagadás jogszerűségét és tisztességes eljárást nem támasztja alá. A Kúria ugyanis nem indokolta meg, hogy a hivatkozott eseti döntésekhez képest, az abban kifejtett jogértelmezésre tekintettel a felperes felülvizsgálati indítványa miért nem felel meg a befogadás feltételeinek. A BH 2015/262 számában publikált eseti döntés meghozatalakor a Kp., illetve a 117-118. §-ai nem voltak hatályban. A BH 2020/121. eseti döntés pedig az 574/72/EGK rendelet 48. cikk alkalmazásával összefüggésben közzétett jogértelmezés.

Felperes indítványozó szerint ezzel fennáll az indítványozó törvény előtti egyenlőségének sérelme.

Indítványozó szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja ad) pontja tekintetében az indítványozó alapvető eljárási jogának sérelme miatt áll fenn. Az eljárási jogsérelme abból ered, hogy hivatalból való közigazgatási eljárás folyt, amely speciális rendelkezéseket tartalmaz a társadalombiztosítási nyilvántartás tekintetében. A nyilvántartásban a felperes 999 napja szerepelt, azt a nyilvántartás a felperes kifogása nélkül nem érinthette volna! Majd a II. fokú határozatban ez már kikerült a nyilvántartásból. Erre a törvény nem ad lehetőséget.

A felperes indítványozó nem igényérvényesítési eljárást kezdeményezett a vonatkozó szolgálati idő tekintetében, ezért azzal kapcsolatban nem lehetett volna döntenie arról, hogy az nem minősül biztosított jogviszonynak, és így szolgálati időnek sem.

És a felperestől levont több mint 1 millió forint járuléknak a sorsa akkor miként alakul? Miért nem intézkedett ezzel kapcsolatban az alperes 2007- 2011. között, illetve után?

A Kúria határozata erre tekintettel a tisztességes eljárás követelményének nem felel meg.

2) Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdés a következő.

a) Az első fokú bíróság előtt jogerőre emelkedett közigazgatási jogvitában született bírósági döntés esetében indítványozó szerint a Kp. 117.§ (4) bekezdése és a 118.§ (1) bekezdés a) pontja, aa), ab) és ad) pontja esetében a felülvizsgálati kérelem befogadását nem lehet megtagadni, ha a felülvizsgálati kérelem az ítélet jogszabálysértését állítja, és korábban ilyen ügyekben már a Kúria előtt született a felülvizsgálati kérelem befogadásáról döntés.

Megjegyzendő, hogy a hivatkozott eseti döntések tartalma kifejtése nélkül nem lehet megállapítani, hogy a Kúria indoklásában ezek az eseti döntések milyen tekintetben támasztják alá a befogadás megtagadását.

b) Indítványozó szerint a Kúriának a befogadás megtagadására vonatkozó döntése érvelést nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja ad) pontja alapján a kérelem miért nem volt alkalmas befogadásra.

A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontja tekintetében sem került kifejtésre az, hogy a felperes által megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértések miért nem alapozzák meg a befogadást.

Indítványozó úgy véli, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontja alkalmazása nem ad lehetőséget a befogadás megtagadására, ha jogszabálysértést a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő a kérelmében megindokolta.

A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontja alkalmazásának feltételeit törvény nem állapítja meg, ebben a kérdésben jogegységi határozat nem született. Erre tekintettel a befogadás megtagadása alaptörvény ellenes.

e)/II. Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

I. Indítványozónak a megsemmisíteni indítványozott jogszabályi rendelkezéssel kapcsolatos álláspontja:

1) Az alkotmányjogi panasz a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzést támadja, arra tekintettel, hogy abban a Kúria alaptörvény-ellenes jogszabályt alkalmazott.

Felperes indítványozó a megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezés tekintetében utal arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdése a 2019. évi CXXVII. törvény 230.§-ával került megállapításra.

A Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott végzésében a Kp. 118.§ (1) bekezdés aa), ab) és ad) pontját alkalmazta, a felperesi indítványozó indítványa a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja: aa), ab) és ad) alpontjának megsemmisítésére irányul.

A törvényi rendelkezés egyértelműen „befogadást” említ („akkor fogadja be” szóhasználat), és nem „befogadhatja” törvényszöveg került elfogadásra.

A Kúriának tehát ebből eredően nincs mérlegelési joga.

A törvény a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) pontjainak tartalmát nem határozza meg: azaz az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata abban az esetben kötelező, ha a felperes az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, mint felülvizsgálati okokra a felperes hivatkozott. Ebben az esetben a befogás nem mellőzhető!

A befogásra abban az esetben kerülhet sor, ha jogszabálysértést állít a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő, amely esetben az ad) alpont maga is jogszabálysértésre történő hivatkozást kíván meg. Ez az eljárás jogszabálysértés tehát megelőzi a többi eljárás, valamint anyagi jogi jogszabálysértést, mert a Kp. alapján csak ez a 3 jogszabálysértési téma (aa, ab, ad,) preferált.

Indítványozó szerint egyértelmű, hogy a Kúria által alkalmazott jogszabályok az ügy érdemét befolyásolták, mert a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta: a felülvizsgálati kérelem nem került befogadásra, és így érdemben elbírálásra.

2) Indítványozó szerint a felmerült alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a Kúria – a törvény szövegéből eredő – mérlegelési joga hiányában, amelyre tekintettel jogszabálysértés esetén a kérelmet befogadja, az aa) és ab) alpontokban foglalt körülményeket – amelyet a kérelmezőnek nem kell indokolnia a Kp. 117.§ (4) bekezdése értelmében, miként szükséges értékelnie, és milyen jogi alapon teszi meg, hogy egyes esetekben a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja, más esetekben a felülvizsgálati kérelmet befogadja.

Tehát mi az az alkotmányos indok, amely a befogadás és a befogadás megtagadása között – ha a felülvizsgálati kérelem az ügy érdemére vonatkozó jogszabálysértést állítja – amelyet a Kúria alkalmazhat.

Mert ezzel kapcsolatban felmerült az a kérdés, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetében

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

milyen kritériumok alapján állapítható meg a felülvizsgálati kérelem ennek eleget tett-e.

E körben felperes indítványozó kiemeli, hogy a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben az ügy érdemére kiható jogszabálysértés a kérelmező fél szempontjából mindenképpen megalapozza a felvetett jogkérdés különleges súlyát, társadalmi jelentőségét, a joggyakorlat egységét, továbbfejlesztését. Ennek lényege az, hogy a fél erre hivatkozással terjessze elő a felülvizsgálati kérelmet, mert a felperes a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek tartja. Mint ahogy ezt a törvényhozó az indokolás eltörlésével lehetővé tette.

Felperes szerint a törvényi rendelkezés nem felel meg a hivatkozott alaptörvényben foglalt rendelkezéseknek, mert teljesen szubjektív, kiszámíthatatlan, diszkrecionális befogadási döntést tesz lehetővé a 118. § (1) bekezdés aa) és ab) pontja a Kúria részére, és így egyes esetben akár jogszabálysértés esetében is elmaradhat a felülvizsgálat érdekében történő befogadás, míg másik esetben megtörténik a befogadás.

A Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja ad) alpont tekintetében pedig arra lehet következtetni, hogy a felülvizsgálati kérelemben a kérelmező alapvető eljárás jogának sérelmére történő hivatkozás, tulajdonképpen mérlegelés nélkül a befogadást megalapozza, és a befogadást nem lehet mellőzni! Vagyis tulajdonképpen az a) pont és a ad) pont, ugyanaz, csak az ad) pont kiemelten hivatkozik az eljárási jogszabályok sérelmének valószínűségére.

Felperes indítványozó szerint a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásra vonatkozó fenti törvényi rendelkezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes (kiszámítható és megindokolt) eljárását, valamint a félnek a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát, továbbá a felek törvény előtti egyenlőségét sérti. Az indítványozó erre tekintettel terjesztette elő a befogadási szabályozás megsemmisítésére vonatkozó indítványát.

Nem lehet szó törvény előtti egyenlőségről, ha a fél – bár a jogerős közigazgatási bíróság által hozott döntés érdemben jogszabálysértő – nincs módja rendkívüli jogorvoslat során ezt orvosolni azon okból, mert a rendkívüli jogorvoslat során a törvény még egyéb olyan előírásokat is megfogalmaz a kérelem tekintetében, amelynek eldöntésére objektív mérlegelésre vonatkozó eljárási szabályok nem állnak rendelkezésre, és a döntés a Kúria diszkrecionális jogkörébe tartozik.

A teljes diszkrecionális jogalkalmazás lehetőségét alátámasztja az a tény, hogy a befogadás megtagadása miatt jogorvoslatnak nincs helye.

3) A szabályozásban a diszkrimináció tilalmának megsértése sejlik fel [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés], mert a törvényi rendelkezés nem a fél törvényes közigazgatási döntésekkel szembeni érdekét szolgálja [Kp. 2.§ (1), (3), (4) bek, Kp. 4-5.§], hanem a Kúria Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt ítélkezés irányítási feladatát.

Indítványozó álláspontja szerint a Kp. 118.§-ában foglaltak nem a közigazgatási per keretei, hanem a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) keretei között lenne csak érvényesíthető. Ez utóbbi törvény azonban sarkalatos törvény, még a Kp. nem az.

A diszkrimináció tilalma megsértése abban érhető tetten, hogy a rendkívüli jogorvoslatra csak az igazságügyi igazgatási érdek területével érintett jogsértés esetében kerülhet sor, amely az alapvető jog, a jogorvoslathoz való jogban való – egyéb helyzetből adódó indokolatlan (Alaptörvény I. cikk (3) bek.) különbségtételt jelenti. A szabályozás az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jog megsértését jelenti, mert az nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt feltétlenül szükséges, az elérni kívánt céllal arányos és a jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával való korlátozásnak.

4) Alapvető alkotmányossági kérdés, hogy az irányadó bírósági eljárásban érvényesített igény, társadalombiztosítási jogviszonyból származik.

A társadalombiztosítási jogviszonyban alapvető egyik lényeges kérdés az öregségi nyugdíjhoz való jogosultság feltételeinek megléte, az ezzel kapcsolatos tények figyelembe vétele. Ezek a tények hosszabb időn keresztül keletkeznek, külön szervezet jött létre a jogviszonyból eredő állampolgári igények biztosítására. Ezek az igények ugyanis személyes munkavégzéssel, járulékfizetéssel keletkeznek.

Tehát ezen igényeknek az érvényesíthetősége a Pp. 118.§-a alapján a rendkívüli jogorvoslatból hangsúlyozottabban jelentkezik a polgároknál. Így indítványozó véleménye szerint vitathatatlanul nem lehet indokolt az Alaptörvény 25.§ (1)-(2) bekezdése alapján ezen tárgyban született közigazgatási határozatok törvényességének felülvizsgálatából a jogszabálysértésre hivatkozással előterjesztett felülvizsgálati kérelmek kizárása.

Felperes indítványozó úgy véli, hogy a felülvizsgálati kérelem kizárása valamennyi társadalombiztosítási ügyben (de ez nemcsak a felülvizsgálati kérelem, hanem a

társadalombiztosítási ügyekben a bírósági határozat elleni fellebbezésre is ez elmondható) ellentétes az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdésében foglalt követelménnyel is, miszerint „(4) Magyarország az **időskori megélhetés biztosítását** a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes **állami nyugdíjrendszer fenntartásával** és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működtetésének lehetővé tételével **segíti elő**.”

Indítványozó úgy véli, hogy az időskori megélhetés biztosításának a nyugdíjrendszer fenntartásának ez az „elősegítés”-e csorbát szenved, mert a jelenlegi „rendszer” nem biztosítja társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálatát, ha a fél álláspontja szerint a határozat jogszabálysértő.

Felperes indítványozó úgy véli, hogy a társadalmi szolidaritásnak a fenntartása a jogorvoslati rendszert is át kell hatnia, és így az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt érdemi és hatékony jogorvoslatnak a társadalombiztosítási határozatok elleni jogerős bírósági ítéletek ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem során is a társadalombiztosítási ügyekben érvényt kell engedni.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a)/I-II. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1) Indítványozó a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó határozata alaptörvény-ellenességét, valamint a Kúria által alkalmazott törvényi rendelkezések alap-törvényellenességét az az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapítja:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz [...].

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat bárkinek, minden megkülönböztetés, nevezetesen: faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XIX. cikk

(4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működtetésének lehetővé tételével segíti elő.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b)/I. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1) A megsemmisíteni kért bírói döntés indítványozó szerint az alábbi indokok miatt sérti az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.].

Indítványozó szerint a Kúria nem tették eleget a társadalombiztosítási jogviszonyból [XIX. cikk (4) bek.] a felperes indítványozót megillető tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslati jog tiszteletben tartása iránti [XXVIII. cikk (1) és (7) bek.] és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek.

Az Alaptörvény egész rendszerén végigvonul az emberi munka elismertsége iránti követelmény, ebből eredő jogok védelme, amelyet az eljárási jogok gyakorlása során is a Kúriának értékelnie lett volna szükséges. Erre azonban – a munkavégzés értékteremtő jellegére és az élet-feltétel és élet-minőség meghatározó feltétele ellenére – nem került sor.

Felperes indítványozónak a 999 nap társadalombiztosítási nyilvántartásba is bekerült járulékfizetéssel megszerzett szolgálati ideje elutasításáról rendelkező közigazgatási bírósági ítélet felülvizsgálatára vonatkozó kérelmet a Kúria nem tartotta alkalmasnak a befogadásra.

b) Emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk)

Indítványozó úgy véli, hogy az élethossziglan munkát végző, és így (akarva-akaratlanul) a Magyar Állam területén társadalombiztosítási jogviszonyba kerülő személy esetében különleges szerepe van ennek ténynek, a felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadása tekintetében.

A munkavégzést az Alaptörvény Nemzeti hitvallása is megkülönböztetett figyelemmel vallja a társadalmi együttélés és együttműködés tényezőjének, a közösség erejét megteremtő tevékenységnek és az emberi becsület alapjának..

Ennek a figyelmen kívül hagyása és a felülvizsgálati kérelem befogadásának mellőzése sérti az indítványozó emberi méltóságát.

A közigazgatási döntéseknél a társadalombiztosítási jogviszonyból eredő jogsérelmek esetében felperes indítványozó szerint olyan joggyakorlat kialakítása szükséges, amely lehetővé teszi a felülvizsgálati kérelmek befogadását.

Ilyen eljárás szolgálhatja a dolgozó ember öregkori létének biztosítását, s ezzel az emberhez méltó öregkort, mint emberi méltóságot.

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez lehetővé teszi az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Indítványozó szerint az indítványozó ezen joga alapján lett volna szükséges a felülvizsgálati kérelmét befogadni! Ezen joga alapján lehetett volna a jogerős bírósági ítélet törvényességét felülvizsgálni a tekintetben, hogy a felperes indítványozó 999 nap járulékfizetéssel szerzett szolgálati ideje mi végből nem vezethető be a társadalombiztosítási nyilvántartásba.

A biztonsághoz való jog különösen a társadalombiztosítási szolgálati idő és a nyugdíj alapját képező jövedelem létének fennállásához, megállapításához is mellőzhetetlen, amely az öregkori ellátás feltétele.

Az ember jogi biztonságát sérti az indítvánnyal támadott Kúria által hozott bírósági végzés. Különösen arra tekintettel, hogy hosszú időn keresztül az állammal szembeni kötelezettség teljesítésének jogszabályi megfelelősége tekintetében zárta ki a fél érdemi jogorvosláthoz való jogát! Különösen arra is tekintettel, hogy az első fokú ítélet ellen sem élhetett felperes fellebbezéssel.

Indítványozó szerint ez az alapvető jog sérelmet szenved, ha az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben a bíróság – egyértelműen nem biztosítja.

Jelen esetben ez sérelmet szenvedett, mert az indítványozó által biztonságosan nem volt megismerhető, hogy a társadalombiztosítás a 999 napot és az 1.516.084,- Ft felperes, mint munkavállaló által befizetett járulékot milyen módon veszi figyelembe. Egyrészt a Tny.

22/A.§-a kiszámíthatatlanul, majdnem költségvetési évenként változott. A Kúria végzése még azt a biztonságot is elvonta, hogy indítványozó a jogsértés elbírálásával kapcsolatban bírósági határozatot kapjon.

d) A törvény előtti egyenlőség sérelme [Alaptörvény XV cikk (1)-(2) bek.]

A törvény előtti egyenlőség sérelme abban érhető tetten, hogy a Kúria előtti eljárásban a felülvizsgálati kérelem elbírálásánál a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa), ab) és ad) alpontjai tekintetében a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

Indítványozó mindhárom hivatkozott jogcím alapján a jogerős ítélet tekintetében a jogszabálysértéseket megjelölte. A bíróság azonban a jogszabályi rendelkezéseket – *contra legem* – nem alkalmazta. Felperes szerint egyéb helyzete alapján került sor a diszkriminációra, amely más indítványozókkal szemben – a bíróság parttalan diszkrecionális mérlegelése miatt – a felülvizsgálati kérelme befogadása megtagadását eredményezte.

A törvény előtti egyenlőség sérelme azért következett be, mert a Kúria a felperes által a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott jogsértéseket felperes esetében nem vette figyelembe. Felperes szerint azok pedig megfeleltek a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak.

e) Időskori megélhetés biztosítása elősegítésének sérelme (Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdés)

Felperes indítványozó szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásával nem tett eleget az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdésben foglalt időskori megélhetés biztosítására vonatkozó követelmény elősegítésének: „*Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működtetésének lehetővé tételével segíti elő.*”

f) A tisztességes, igazságos, pártatlan, bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét jelentette indítványozó számára az alábbi tényezők, körülmények.

fa) A Kúria *contra legem* nem vette figyelembe a felperes indítványozó felülvizsgálati kérelmében azt, hogy a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek tartja, és hogy a társadalombiztosítási I-II. fokú eljárásban, és perben az első fokú bíróság milyen eljárási jogszabálysértést valósított meg. [Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja ad) alpontja].

E tekintetben indítványozó hivatkozik a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban kifejtett alkotmányos indokokra. A bíróság által az Alaptörvény és a jogszabály alkalmazása kötelező.

fb) A Kúria végzése nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadására – a felperes által állított jogszabálysértésekre tekintettel – milyen okból nem volt törvényes lehetőség, a befogadást mely törvényi rendelkezések, illetve a kérelemnek milyen hiányosságai zárták ki.

g) Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadási tevékenységével jogorvoslati eljárást folytatott le. A Kúria felperes indítványozó fellebbezésében felülvizsgálati kérelmében foglaltakat eljárási és anyagi jogi értelemben nem vizsgálta meg,

A jogorvoslati eljárás nem volt tisztességes, mert a végzésből nem állapítható meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme miért nem volt befogadásra alkalmas.

Indítványozó úgy véli, hogy a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pontja aa) és ab) pontja olyan követelményeket fogalmaz mely, amelyek minden olyan felülvizsgálati kérelemre vonatkoztathatók, amely a jogerős ítélet tekintetében az anyagi és eljárási jogszabálysértéseket felsorolja (mint amely jelen esetben indítványozó felülvizsgálati kérelmében is megtörtént). Erre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását nem lehetett volna megtagadni, így a bírósági végzés alaptörvény-ellenes.

b/II. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

Felperes indítványozó a törvényi rendelkezés alaptörvény ellenességének indokolása körében utal az e/II. 1-4. pontjában kifejtettekre.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

1) Indítványozó nem kezdeményezi az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1) Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Bíróság a felperes indítványához csatolja a keresetlevél mellékletét képező meghatalmazást, mert az kiterjed az alkotmányjogi panasz előterjesztésére is.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

1) Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

1) Indítványozó csatolja az alábbi iratokat:

a) I. fokú TB határozat

b) II. fokú TB határozat

c) Fővárosi Törvényszék 112. K. 704.866/2020/14. sorszámú jogerős ítélete

d) Kúria Kfv. VII. 37.167/2021/3. sorszámú végzése, befogadás megtagadásáról

2) Felperes indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Törvényszéknél nyújtja be, mert ez a bíróság járt el első fokon.

Budapest, 2021. május 23.

